

SZI- VAR- VANY

6

2000.
JÚNIUS

Bú, bú, bú, boci szomorú... Nem is szomorú, inkább jámbor fajta, akárcsak anyja, a tehén. Bezzeg apja, a bika mérges, döfős. Különösen, ha a spanyol torreadorok bosszantják. Az alföldön gulyában, nálunk csordában legel, kérődzik. A gulyás vagy a tehénpásztor őrzi. A tehén finom, tápláló tején nőttél fel te is. Duzzadó tőgyéből surrogva fejk a tejet a sajtárba. Túró, sajt, tejszín, vaj, joghurt készül belőle. Ugye szereted?

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

TERELGETŐ, LEGELTETŐ

Biza térdig ér a harmat,
korareggel megdiderget –
a tehénke rétre indul,
s a nyomában cseppnyi gyermek.

No tehénke, menj legelni,
szaporábban szedd a lábad!
Nagyokat lépek legényként,
futok én is, ládd, utánad!

A szemembe feszt bebillen
nagyapám kopott kalapja...
Ne se félj, hisz ostorom csak
a leget s a port, ha csapja!

No Virág, piros tehénkém,
te legelgess – én heverjek!
Lapuk alján nyári hőség
keserédes fénye erjed.

Füvek élén szöcske szökken,
delelünk a part szegélyén,
lehelettel száll a pitypang –
ne se félj, legelj, tehénkém!

No Virág, már nő az árnyék,
a nap útját megszaladja –
a szemembe rég becsúszott
nagyapám öreg kalapja...

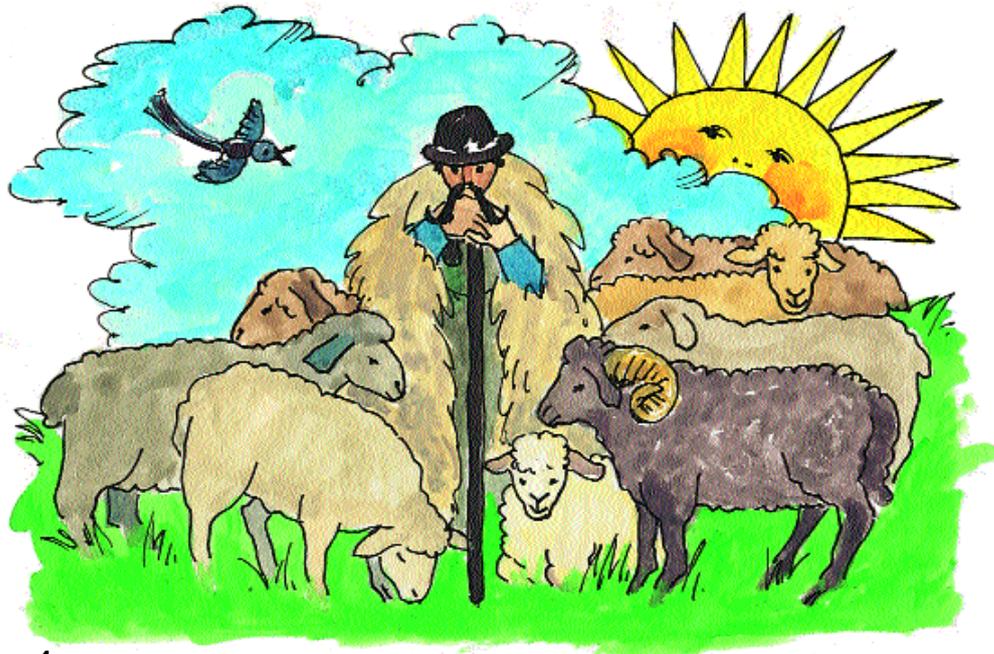
Biza térdig ér a harmat,
jön az este, megdiderget –
hazaindul már a rétről
a tehén s a cseppnyi gyermek.

A TEHÉN ÉS A JUH

Réges-régen, a szarvasmarhák akármilyen legyes idő volt, szép csendesen egy helyben legelésztek, sohasem bogároztak*.

Annál nyugtalanabbak voltak a juhok. Ha csak egy bogárka szállott feléjük, ahányan

voltak, annyifelé szaladtak. Izzadhatott belé a szegény juhász, amíg összeterelte őket. Hanem mikor Krisztus urunk a földön járt, egészen megváltozott a dolog.

Rekkenő nagy meleg volt, s Krisztus urunk egészen eltikkadt a szomjúságtól. Egy gulyás a bokor tövében heverészett, körülötte meg ott legeltek a szarvasmarhák.

Köszönti a gulyást illendőképpen, s kér tőle isten nevében egy kicsi tejet, hogy enyhítse a szomjúságát.

– Várj – mondta a gulyás –, hadd pihenjek!

– Hát csak pihenj – mondotta Krisztus, s azzal továbbment.

De még egy hajításnyira sem ment, uccu! ahány marha volt, mind megfutamodott. Ahányan voltak, annyifelé bogároztak, s bezzeg nem pihent tovább a gulyás. Szaladott erre-arra, hogy a

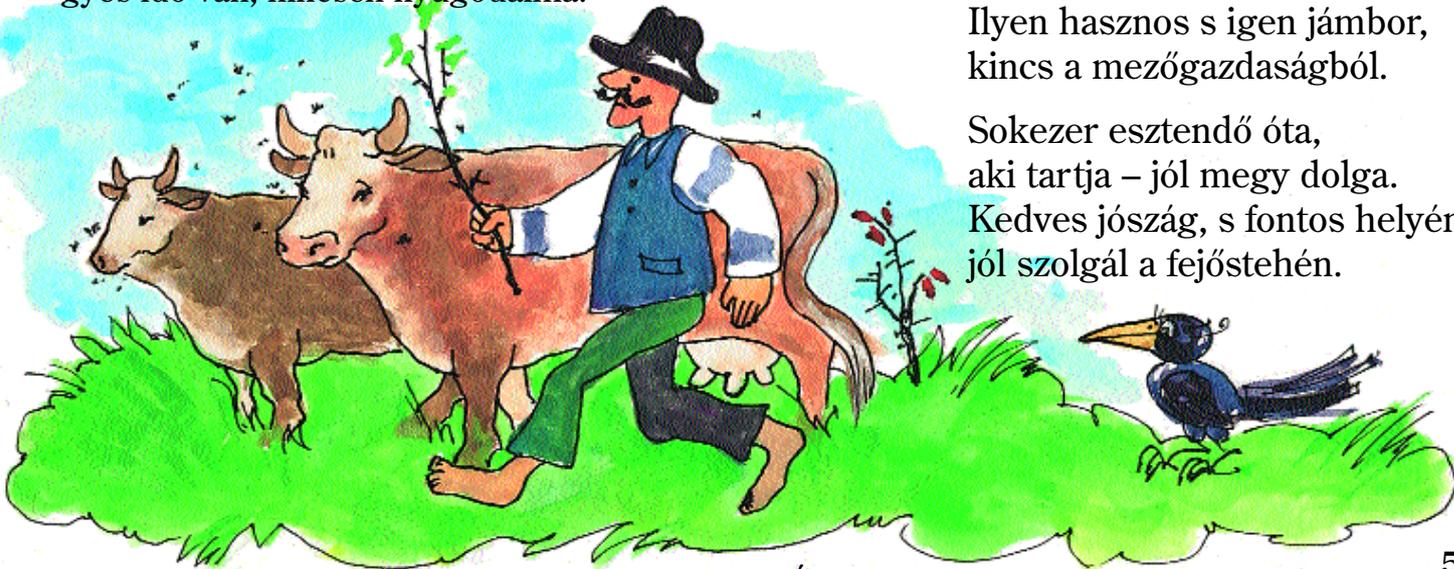
nyelve is kilógott.

Amint továbbmegy Krisztus urunk, látja, hogy egy juhász szaladgál, terelgeti a nyáját. Köszönti ezt is, s kér tőle egy csepp tejet isten nevében.

– Jó szívvel, földi, csak várj, míg összeterelem a juhaimat.

Még jóformán ki sem mondta ezt, a juhok maguktól szépen összeterelődtek. Akkor a juhász megfejt egy juhot, s a tejet odaadta Krisztus urunknak.

Azóta nem bogároznak a juhok, heverészhet a juhász, de bezzeg annál több baja van a gulyásak. Ha meleg, legyes idő van, nincsen nyugodalma.

LÁSZLÓFFY ALADÁR

BOCI-DALLAM

Zöld hegyoldal, nagy virágok?
Nem, csak egy-egy boci áll ott.
A teremtő úgy akarta,
hát a tehén piros-tarka.

Jól tejel a tehéncsorda.
Tejből vaj lesz, sajt és orda.
Ilyen hasznos s igen jámbor,
kincs a mezőgazdaságból.

Sokezer esztendő óta,
aki tartja – jól megy dolga.
Kedves jószág, s fontos helyén
jól szolgál a fejőstehén.

KÉPES GÉZA

A PIROS TEHÉN

Piros tehén, piros tehén,
fehér Hold nyílik a fején,
máskülönben füle, farka,
minden, minden piros rajta.

Piros farkát meglengeti,
piros fülét billegeti,
nagyokat fúj,
úgy bandukol,
lába alatt felszáll a por.

MAJTÉNYI ERIK

BOCI, BOCI, TARKA

Friss, meleg
tejcskét
szopik a
se füle,
se farka
bocika.

Se füle,
se farka
tehénke
vigyázz a
tarka kis
csöppségre!

Később
majd
szénára
szokik a
se füle,
se farka
bocika,
s bekerül
nem is oly
sokára
se füle
se farka
nótába.

ZÁGONI OLGA

A KÖLTÖZŐ FOLTOK

Alsóbögösdön két borjú látott napvilágot. Teri boci tarka volt, hajnalban született, és reggelre már az egész környék tudott róla.

Piri boci fehér volt, ugyanakkor jött a világra, de ebből senki sem csinált nagy ügyet.

Terit mindenki látni akarta. A folt, mint egy mellény, oly csinosan simul a hátára. Piri bocin nem volt semmi különös látnivaló.

Az idő telt, az eső esett, s Teri boci minden nap maszatosan jött haza a legelőről. Minden útjába kerülő bozótnak nekidörgölözött, minden tócsába belecapatott. Mire hazaért, orrától a farka hegyéig sáros volt.

A foltokat már senki sem vette észre. Egy darabig fészkelődtek, mocosogtak a sárköpeny alatt, de amikor egy kiadós eső lemosta a sarat, hát uramfia, volt folt, nincs folt. Teri fehér lett!

Piri boci hátán viszont szép barna foltok jelentek meg. Pont úgy nézett ki, mint annak idején Teri boci.

Csodálkozott a falu rajta, de aki gondolkodik, és a meséket ismeri, tudhatja, hogy mi történt. A foltoknak elégük volt a sárból, s átköltöztek a mindig tiszta Piri boci hátára. Azóta is ott díszellegnek, s biztos, hogy most már ott is maradnak.

Ha Alsóbögösdön jártok, ti is meggyőződhetek róla.

A HÁZIÁLLATOK BESZÉDE

Kimegy a gazda az udvarra, s rögtön körülveszik a háziállatai.

– Mi kéne, na mi kéne? – kérdi tőlük.

A macska a lábához dörgölődik:

– Máááj! Máááj!

A kutya a farkát csóválja, s ugat:

– Csont, csont, csont! – Egyet még ásít is: – Húúúúús!

A réce a vizesvályú mellől hápogja:

– Hát-hát kása! Hát-hát kása!

A galamb a dúcból burukkolja:

– Ku-u-kurica! Ku-u-kurica!

A ló kiröhög az istállóból:

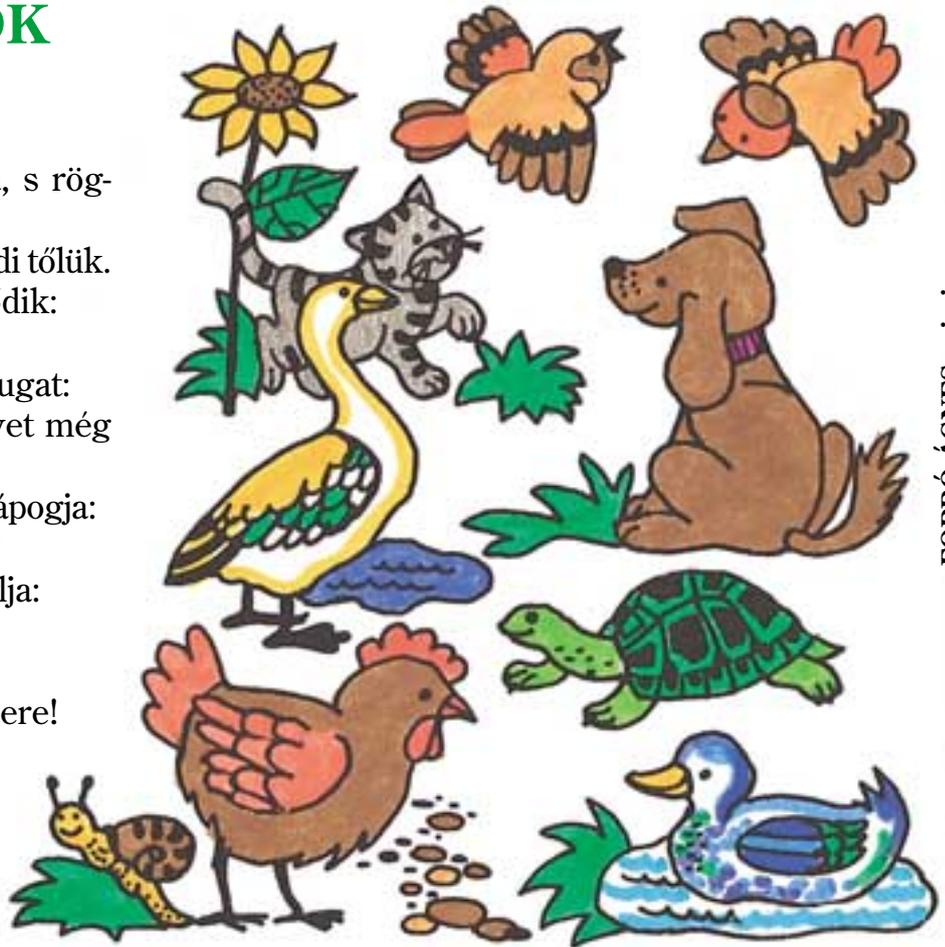
– He-he-he-here! He-he-he-here!

A tehén is kibümmög:

– Mmm-málé! Mmm-málé!

A disznó kiröfög az ólból:

– Dara, dara, dara!

DÉNES GYÖRGY UDVARHÁZ

A gömöri
Kerepesen
van egy házam
cserepesen,
cserepesen,
palásan,
nézd meg, kérlek
alássan!

Kacsa hápog,
bóg a tehén,
veréb költ a
csűr tetején,
csupa ricsaj,
csupa láz,
ez a furcsa
udvarház.

WEÖRES SÁNDOR ALSÓ VÉGEN, FELSŐ VÉGEN

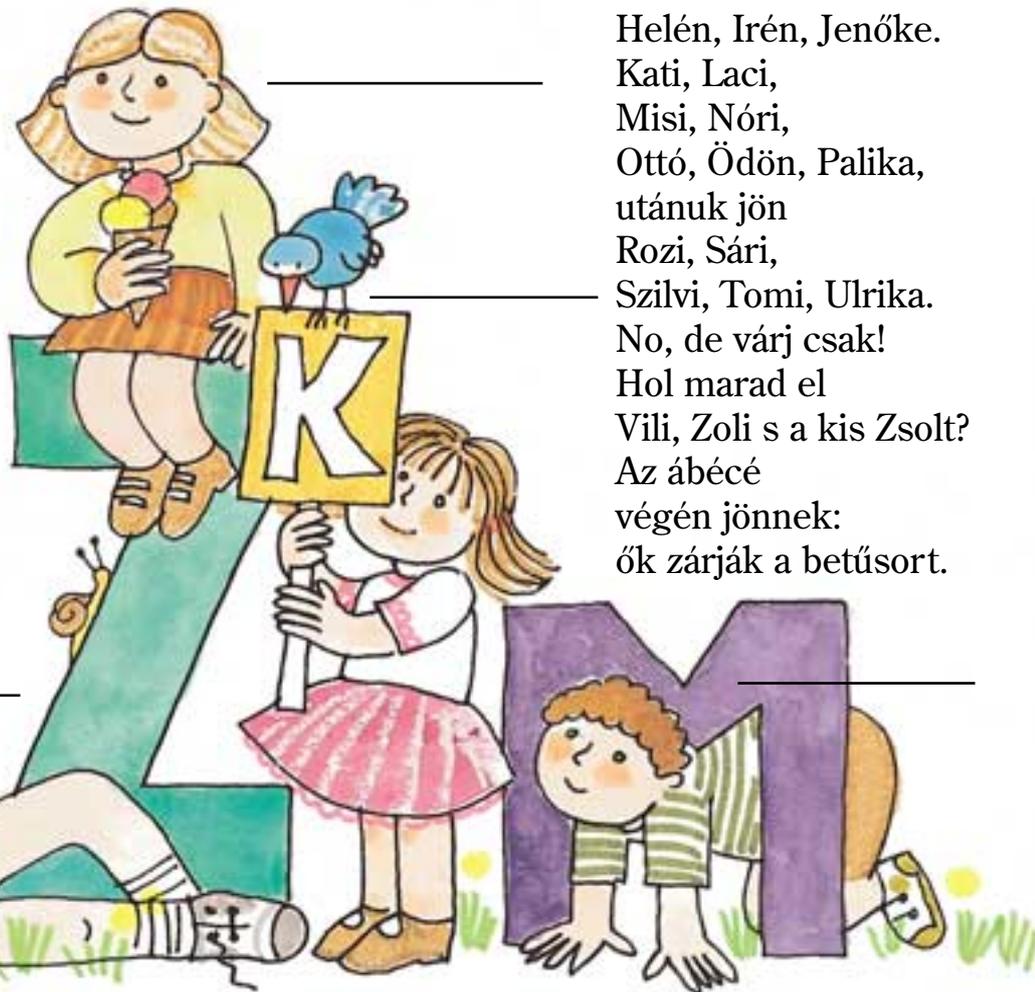
Alsó végen, felső végen
fakapuk nyílnak máskor:
tehenek: mú! mú!
birkák: bee! bee!
ordít nagyokat a pásztor.

Alsó végen, felső végen
nem öröm héjból kelni:
a kacsák: zsáb! zsáb!
pulykák: rút! rút!
őket sose viszi senki.

SZALAI BORBÁLA

ÁBÉCÉ

Megtanultam
az ábécét!
Minden betűt ismerek!
Figyeljétek,
ábécében
hogy fújom a neveket!
Anna, Árpád,
Bori, Cili,
Csilla, Dóra, Emőke,
Éva, Feri,
Géza, Gyurka,

Helén, Irén, Jenőke.
Kati, Laci,
Misi, Nóri,
Ottó, Ödön, Palika,
utánuk jön
Rozi, Sári,
Szilvi, Tomi, Ulrika.
No, de várj csak!
Hol marad el
Vili, Zoli s a kis Zsolt?
Az ábécé
végén jönnek:
ők zárják a betűsort.

BÜCSÜZÁS

Utoljára hívogatsz már,
Szépen szóló csengettyű!
Erdőn-mezőn olvaslak már,
Kisbetű meg nagybetű!

Minden vonalra
másolj egyet a rajzon
talált nagybetűk
közül. Keres ezekkel
a betűkkel kezdődő
neveket.

CSANÁDI IMRE
LOCSKA

Fürge patak,
licsi-locs,
merre-hová
iramodsz?

Malomkereket
forगतok,
szomjú madárkát
itatok,
locsolok tikkadt
kerteket,
meztelen lurkót
fürdetek.

LÉVAY ERZSÉBET
NYÁRI ESŐ

Esik az eső,
vígan csepereg,
nyári zápor
fürdeti a
fán a levelet.

Kicsi pipitér
fűben kuporog,
ráköszönő
szivárványra
visszamosolyog.

GYERMEKNAP

Gyönyörű a nyári nap,
érkezik a gyermeknap.
Készülnek a gyerekek,
versenyeket rendeznek.

A versenyen részt veszünk,
örülünk, ha mi nyerünk.
Nyaljuk a nagy fagyikat,
így telik a gyermeknap.

Vinkler Leonetta, Csanálos

Az eredmény mi lehet? Törd a fejed, és színezd a rajzot!

DÉNES GYÖRGY

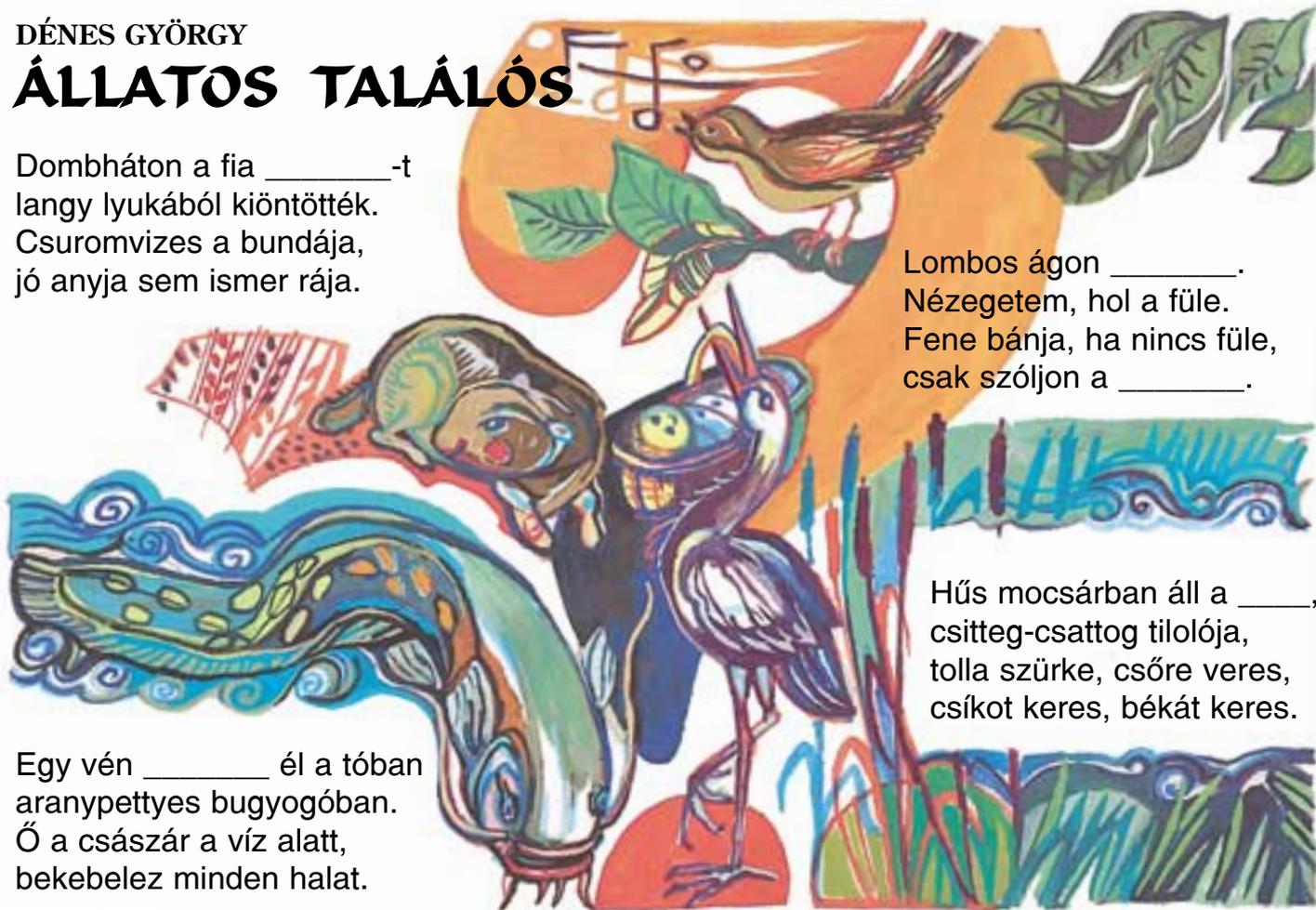
ÁLLATOS TALÁLÓS

Dombháton a fia _____-t
langy lyukából kiöntötték.
Csuromvizes a bundája,
jó anyja sem ismer rája.

Lombos ágon _____.
Nézegetem, hol a füle.
Fene bánja, ha nincs füle,
csak szóljon a _____.

Egy vén _____ él a tóban
aranypettyes bugyogóban.
Ő a császár a víz alatt,
bekebelez minden halat.

Hús mocsárban áll a _____,
csitteg-csattog tilolója,
tolla szürke, csőre veres,
csíkot keres, békát keres.

Az erdőben pici tó van,
_____ húsöl a tóban.
Röfög-böfög, foga csattog,
megevett fél véka makkot.

Titokzatos és hatalmas
rengetegben bög a _____.
Agancsának kilenc ága
szép királyi koronája.

Egyiptomban zúg a Nílus,
vizében száz _____,
foga, mint a fűrész éle,
kérdézd az arabot: fél-e?

Na ugye, ennek a tanévnek is vége – kezdődik a nyári szünidő. Most aztán két hónapig ezt a postát bezárom, legfennebb egyenként válasszok leveleitekre – mert a Szivárvány csak szeptemberben jelenik meg újra.

De Ti azért ne higgyétek, hogy én itthon unatkozom, unalmamban zsémbelek, és bosszantom kedves Feleségemet, Típetupát. Szó sincs róla: mifelénk is kezdődik a munka dandárja. Júliusban még szedek némi szamócát, és megaszalom. Levelét teának tesszük félre. Ha aszalt szamócát is belefőzünk, ak-

kor olyan, mint egy finom gyümölcsleves – csak illatosabb. Augusztusban itt az áfonya és a málna ideje. Igaz, málnából naponta csak egyet ehetem meg, több belém se férne, a magját pedig kiköpöm.

Mindenféle teákat szedünk és gombát. Már május folyamán megszedtük az aszalni, szárítani való szegfűgombát, most még néhány finomra szeletelt róka gombát szárítok melléje. Jó ízt ad a zsenge szegfűgombának.

Hogy honnan tudom mind ezeket? Ne feledjétek, az Erdőben élek, és kedves Feleségem, Típetupa – apró erdei tündér. Na, Ő aztán mindent tud. Azt is, mikor kell kihordanom az Óriásinagy Bükkfa odújából a mohaszőnyeget, hadd szellőzzék. Áldott jó

teremtés.

Jaj, el ne felejtsem: szóljatok Horgász Bácsinak, ha erre jár, firtassa meg egy kicsit a patakot a Nagy Kő alatt. Madár azt mondta nekem, akkora pisztráng lakik ott, hogy a múltkor bekapott egy egeret. Nem is merek a patak partjára menni, nehogy engem is valami falnivalónak nézzen.

Egyébként olyan az életünk, mint eddig. Vadmalac immár Vaddisznó lett – neki is van már Vadmalaca, aki éppen olyan jó barátom, mint Ő volt. Hej, régi szép idők, amikor még az Édesapja reggelenként nálam volt Elretentő Példáért!

Erdész bácsi kutyája, hűséges barátom, Bogrács üdvözl mindnyájatokat. Min-

den héten látom legalább egyszer. Odaszimatol az Óriásinagy Bükkfa odújához, vakkant kettőt, én megvakarom az orrát, azzal boldogan elszalad. Ne féljeteK tőle, ha találkoztok vele, mert nem bánt, csak jókedvében csahol.

Hanem azok a kis barátaim, akiknek lesz rá idejük, nyáron is írhatnak nekem – én minden hónapban küldöm nekik a választ. És várom a szeptembert, amikor újra olvashatom legtöbb régi barátom levelét – és sok újat is.

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Címlap: Komáromi Kinga, Kolozsvár Hátlap: MÜLLER KATI	SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXI. évfolyam, 236. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), VENCZEL JÁNOS (képszerkesztő), MÜLLER KATI. A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címen. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x.	Ára 4500 lej
--	---	---------------------

KEDVES CSIPIKE!

Most fejeztük be a betűk tanulását, neked írok először! Van még két nagyobb testvérem. Az egyik közülük Csi-pikének öltözött az álarcos bálban.

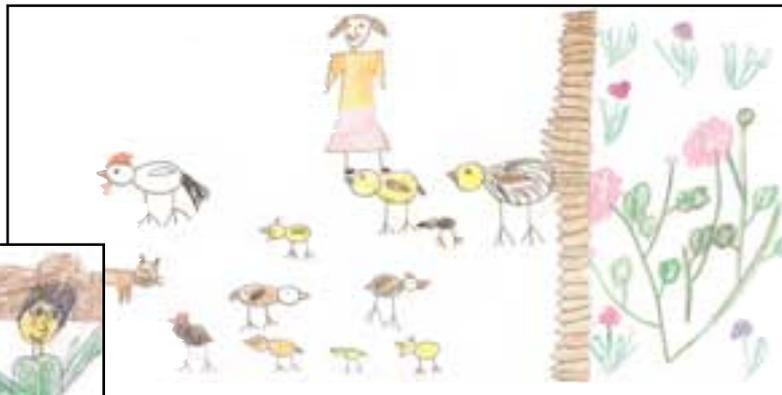
Küldök neked egy rajzot, hogy ha erre jársz, könnyebben megtalálj!

Botos Sára, Somosd

Csipike, édes, gyere ide szépen!
Minden hónapban várlak,
Minden Szivárványban látlak.

Lobonţ Tamás, Nagykároly

Lerajzoltam neked a nagymamám és nagyatám udvarát. Náluk töltöttem a vakációt. Nagyon szeretem a kiscsibéket és Tigris-t, a cicát.

Minden nap lestem, hogy mikor fog a bazsarózsa kinyílni. Most már kinyílt.

Ha kirándulni megyünk az erdőbe, nagyon szeretnék egyszer találkozni veled.

Írta és rajzolta Ágoston Katalin, Barót

A TEHÉN A HIBÁS

Volt egyszer egy buta tehén. Egy istállóban lakott a lóval és a szamárral. A lovat és a szamarat mindig dolgoztatták. A tehenre csak legyintettek.

Egyszer a gazda épp fejte a tehenet, amikor hívta a sógora. Otthagytta a lámpát. A tehén felrúgta, az istálló felgyúlt. A gazda kihozta az állatokat. A lovat és a szamarat szidta. Elkergette őket a háztól.

Szomorúan járták az erdőt. Találtak egy varázslóval, aki értette a beszédüket. Elmondták neki, mi történt. A varázsló elmesélt mindent a gazdának. A gazda bocsánatot kért a lótól és a szamártól. A tehenet összeszidta, és azután csak őt dolgoztatta. A ló és a szamár még ma is eszik és lustálkodik, ha meg nem halt.

Székely Csongor, Marosvásárhely

A KIS CSIBE

Ici-pici kis pince,
Arra szaladt egy kiscsibe.
Vigyázkodott is volna,
Ha nem jön arra a róka.
De jött is az anyukája,
És a szárnya alá dugta.
Így menekült meg a csibe,
Hogy a róka meg nem ette.
Írta és rajzolta Mákszem Hunor,
Balánbánya

Pál Alpár, Szárhegy

HÁZIÁLLATOK

Vágd ki az állatokat, és ragaszd őket a kartonra. Segítenek a körvonalak. Az udvar többi részét színezd ki magad.

